

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Νικόλαος Μουσιόπουλος

Η Πολυτεχνική Σχολή μπορεί να γίνει σημαιοφόρος για την αναστροφή της μεμψιμοιρίας στην περιοχή μας

■ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΓΟΥΤΑ

• Χωρίς πρόσθετες εγκαταστάσεις η Πολυτεχνική Σχολή θα δυσκολευτεί να αξιοποιήσει στο μέλλον τις δυνατότητες και ευκαιρίες που θα της παρουσιαστούν

• Δεν είναι λίγα τα παραδείγματα πτυχιούχων της Σχολής που διαπρέπουν ως μηχανικοί σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες και στη Β. Αμερική

• Δυστυχώς στη χώρα μας δεν έχει ακόμα ωριμάσει η άποψη ότι η εκπαιδευτική πολιτική θα πρέπει να είναι υπερκομματική και μακρόπνοη

• Κύρια αιτία για την απαράδεκτη σημερινή κατάσταση στη Θεσσαλονίκη είναι η αδυναμία μακρόπνοου προγραμματισμού, που σε μεγάλο βαθμό οφείλεται στην ασυνεννοησία των αρμοδίων φορέων

• Ο τρόπος διαχείρισης των στερεών αποβλήτων στην Ελλάδα αποτελεί όνειδος για την ελληνική κοινωνία στο σύνολό της.

Πρόσφατα έκλεισε μισό αιώνα ζωής. Όμως, παρά τα 50 χρόνια της, «ξαναγιώνει»: αποκτά νέες επιτροπές, προσαρμοσμένες στις ανάγκες της αγοράς και της κοινωνίας, διεκδικεί καινούργια στέγη, στις παρυφές του πολεοδομικού συγκροτήματος, κερδίζει διεθνείς διακρίσεις και ευελπιστεί να γίνει το «αντίδοτο» για την αναστροφή της μεμψιμοιρίας στη Βόρεια Ελλάδα και τη θεμελίωση μιας αξιοβίωτης ανάπτυξης.

Ο λόγος για την Πολυτεχνική Σχολή Θεσσαλονίκης, που ετοιμάζεται να μπει σε μια κρίσιμη τετραετία, αλλά προετοιμάζεται ολοταχώς για να απαντήσει στις προκλήσεις, όπως προκύπτει από τη συνέντευξη που έδωσε στο «Τ» ο νέος κοσμήτοράς της, Νικόλαος Μουσιόπουλος.

■ Η Πολυτεχνική Σχολή γιόρτασε πρόσφατα τα 50 χρόνια της και τώρα βάζει τα «θεμέλια» για το μέλλον. Ποιους στόχους θέλετε να έχετε επιτύχει, όταν ολοκληρωθεί η θητεία σας ως κοσμήτορα της Πολυτεχνικής Σχολής;

Θεωρώ ότι η προσεχής τετραετία θα είναι μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδος για την Πολυτεχνική Σχολή, όχι μόνο λόγω των διαφανομένων εξελίξεων στην ανώτατη παιδεία, αλλά και εξ αιτίας της ευθύνης που η Σχολή μας καλείται να αναλάβει σε μια περίοδο γενικότερης οικονομικής κρίσης: Η Βιομηχανία στην περιοχή μας συρρικνώνεται, ενώ παράλληλα δεν εκμεταλλευόμαστε στο βαθμό που θα έπρεπε τις ευκαιρίες που μας παρουσιάζονται και που συνδέονται με τα ιδιαίτερα γεωπολιτικά χαρακτηριστικά της περιοχής μας. Το όραμά μου για την Πολυτεχνική Σχολή είναι ότι αυτή πρέπει και μπορεί να γίνει ο σημαιοφόρος για την αναστροφή της μεμψιμοιρίας και τη θεμελίωση μιας αξιοβίωτης ανάπτυξης στην περιοχή μας. Βασική επιδίωξή μου στην κατεύθυνση αυτή είναι η διατήρηση υψηλής ποιότητας στο παρεχόμενο εκπαιδευτικό έργο και τη διεξαγόμενη έρευνα, ώστε οι μηχανικοί που βγαίνουν από τη Σχολή να συνεισφέρουν στην αναπτυξιακή πορεία. Παράλληλος στόχος μου είναι η προαγωγή της διεπιστημονικότητας ως θεμελιώδους προϋπόθεσης για την παραγωγή νέας γνώσης. Μόνο με νέες καινοτόμες ιδέες θα αναπτυχθεί η οικονομική δραστηριότητα στην περιοχή και θα υπάρξουν νέες θέσεις

απασχόλησης κυρίως για τους άνεργους νέους. Φυσικά, στις κύριες επιδιώξεις μου εντάσσεται και η αποτελεσματική διοίκηση της Σχολής προς βελτίωση της καθημερινότητας για τους φοιτητές και των συνθηκών εργασίας για το σύνολο του προσωπικού.

■ Ολοένα και συχνότερα μιλάμε για «χαλαρή» σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, κάτι που έχει σοβαρό αντίκτυπο και στην απασχόληση των νέων. Πιστεύετε ότι τα προγράμματα σπουδών της Πολυτεχνικής Σχολής καλύπτουν σήμερα τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς; Υπάρχει ανάγκη για δημιουργία νέων τμημάτων στο Πολυτεχνείο; Αν ναι, σε ποια επιστημονικά πεδία;

«Τα πάντα ρει», σύμφωνα με τον Ηράκλειτο, και αυτό ισχύει πρώτιστα στην επιστήμη που εξελίσσεται με ταχύτερους ρυθμούς. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη συνεχή δημιουργία νέων γνώσεων και τεχνολογιών, καθώς και τη δρομολόγηση νέων επιστημονικών κατευθύνσεων. Τη διερεύνηση του κατά πόσο έχουμε ανάγκη νέων τμημάτων σε προπτυχιακό επίπεδο στην Πολυτεχνική Σχολή ανέθεσα στην Επιτροπή Στρατηγικής Ανάπτυξης της Σχολής. Βέβαια, η Πολυτεχνική Σχολή έχει ήδη ανταποκριθεί στην απαίτηση παροχής εξειδικευμένης γνώσης και προσθέτων δεξιοτήτων στο νέο επιστημονικό δυναμικό με τη συγκρότηση μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών. Ιδιαίτερη ζήτηση έχουν τα διεπιστημονικά μεταπτυχιακά προγράμματα, δηλαδή αυτά που έχουν έντονο διατηρητικό χαρακτήρα. Γενικά έχω την εντύπωση ότι οι απόφοιτοί μας βρίσκουν το δρόμο τους στην αγορά εργασίας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν θα έπρεπε να εντεινουμε τις προσπάθειές μας για τη στενότερη δυνατή σύνδεση της εκπαιδευτικής διαδικασίας με την πράξη με απώτερο στόχο την αποτελεσματικότερη προσφορά της Σχολής στο κοινωνικό σύνολο.

■ Πόσο «ετοιμοπόλεμος» είναι σήμερα ένας «φρέσκος» απόφοιτος του Πολυτεχνείου, προκειμένου να εμπλακεί σε ένα πραγματικό έργο, με όλες τις πτυχές και τις πρακτικές δυσκολίες ενός τέτοιου εγχειρήματος;

Είναι αλήθεια ότι στα προγράμματα σπουδών των τμημάτων της Σχολής μας κυριαρχούν τα

μαθήματα θεωρητικού χαρακτήρα. Αυτό με ταξύ των άλλων οφείλεται και στις ελλείψεις ανθρώπινου δυναμικού και εξοπλισμού που θα απαιτούνταν για ένα πλήρες πρόγραμμα εργαστηριακών ασκήσεων. Όσοι από τους φοιτητές μας επιθυμούν, έχουν τη δυνατότητα να εξοικειωθούν με τις συνθήκες που επικρατούν στους χώρους εργασίας του μηχανικού (εργοστάσια, βιομηχανίες και άλλες παραγωγικές μονάδες, μελετητικά γραφεία και επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών κλπ) συμμετέχοντας σε προγράμματα πρακτικής άσκησης. Το περιεχόμενο της αφορά σε εφαρμοσμένα αντικείμενα επιχειρήσεων και δημοσίων φορέων και οργανισμών, και ειδικότερα στις δραστηριότητες που είναι ενταγμένες στην καθημερινή λειτουργία των φορέων αυτών.

■ Ποιες είναι οι ανάγκες της Σχολής σε κτιριακές και εργαστηριακές υποδομές και πώς σχεδιάζεται να καλυφθούν;

Παρά την πολύ ικανοποιητική εξελικτική της πορεία σε ό,τι αφορά την παραγωγή, μετάδοση και διάδοση της γνώσης, η Πολυτεχνική Σχολή βρίσκεται σήμερα σε ένα κρίσιμο σημείο σε ό,τι αφορά τη χωρική της ανάπτυξη: Απλή σύγκριση με ομοειδή πολυτεχνικά ιδρύματα της χώρας μας και του εξωτερικού, π.χ. με κριτήριο την κτισμένη επιφάνεια εγκαταστάσεων ανά φοιτητή, τεκμηριώνει το αίσθημα ασφυξίας που βιώνουν οι φοιτητές και το προσωπικό της Σχολής. Εδώ έχει άμεση εφαρμογή το ρητό του Αρχιμήδη «δος μοι πα στω και τα γαν κινήσω»: Χωρίς πρόσθετες εγκαταστάσεις η Πολυτεχνική Σχολή θα δυσκολευτεί να αξιοποιήσει στο μέλλον τις δυνατότητες και ευκαιρίες που θα της παρουσιαστούν, αλλά ακόμη και να διατηρήσει το υψηλό επίπεδο που έχει κατακτήσει. Υποβοηθούμενη από την Επιτροπή Χωρικής Ανάπτυξης, που συστάθηκε ακριβώς γι' αυτό το λόγο, η Σχολή διεκδικεί κατάλληλη έκταση στις παρυφές του πολεοδομικού συγκροτήματος για τη χωροθέτηση της νέας Πολυτεχνειούπολης Θεσσαλονίκης.

■ Ζούμε στην εποχή της επαγγελματικής κινητικότητας. Ποια «εφόδια» δίνει στους φοιτητές της η Πολυτεχνική Σχολή, για να μπορέσουν να διεκδικήσουν θέσεις εργασίας και εκτός των συνόρων; Με άλλα λόγια, τι αντίκρι-